

21 juli 2024

Saulus vervolgde de 'mensen van de Weg'.

Handelingen 9:2

Hoeveel kinderen heeft Jezus? En met wie is Hij getrouwd...? Vreemde vragen misschien. Maar ze hebben te maken met de verhalen uit Handelingen 8 en 9.

In hoofdstuk 8 gaat het over de eunuch, de ontmande man, die denkt dat Jesaja 53 over hemzelf gaat (geslacht, vernederd, zonder nakomelingen) en die dan hoort dat dat over Jezus gaat. Deze Jezus kent mij, denkt hij. In zijn evangelie wil ik ondergedompeld worden. "Wat is er tegen dat ik gedoopt word!"

Filippus aarzelt. Daar is wel wat tegen ja. Teksten van Mozes (Lev.21, Deut.23). Maar er is ook wel wat vóór: teksten van Jesaja (de hoofdstukken die volgen op 53!).

Maar hoe kan dat? Van Jesaja mag het, van Mozes mocht het niet. Is God van gedachten veranderd? Is Hij ... onderweg?

Waarom mocht het van Mozes eigenlijk niet? Het is vrij zeker dat de onvolmaaktheid van de eunuch ermee te maken heeft. God wil bij zijn huis alleen maar iets zien wat gaaf is: geen kreupel offerdier en dus ook geen eunuch. Beiden beantwoorden niet aan Gods oorspronkelijke bedoeling bij de schepping. Er is veel gebrokenheid.

Ja, de scheppingsorde. Dat is onder andere dat je trouwt en kinderen krijgt en zo de aarde vol maakt.

Maar is de aarde onderhand niet aardig vol? Met andere woorden, zijn deze op zich gave uitgangspunten vanuit de schepping nog wel zo urgent? Paulus durft te schrijven dat ongetrouwd blijven beter is (1 Kor.7). Gaat dat niet dwars tegen de scheppingsorde in? Jezus zegt dat wij later als de engelen zullen zijn, er wordt niet meer getrouwd (Lukas 20). Zou het daarom zijn dat Jesaja durft te zeggen dat de eunuch een ereplaats krijgt in het huis van God? Waar Mozes vooral achterom kijkt, kijkt de profeet Jesaja vooral vooruit. God is inderdaad onderweg met de mensen.

En zou het daarom zijn dat gelovigen mensen 'van de Weg' worden genoemd? God gaat een weg: van de schepping naar de nieuwe aarde. Hij gaat een weg: van Israël naar de volken (de Ethiopiër, Hand.8).

Aanvankelijk heeft Saulus enorm veel moeite met deze weg. Hij probeert mensen die daarop gaan vast te zetten.

Saulus is van het standpunt. Hij kijkt krampachtig achterom. Dan is iedere afwijkende mening, elke beweging verdacht.

De Weg staat in onze NBV21 met een hoofdletter. Dat zal zijn omdat het ook regelrecht verwijst naar Jezus (Joh.14).

Zonder Jezus is geloven echt anders dan met Jezus. Zonder Hem dreig je stil te vallen, op je weg naar God. Zonder Hem staat God op grotere afstand, is Hij vager. Zonder Jezus draait het meer om religieuze ideeën dan om een concrete God. Wat het geloof ofwel vrijblijvend maakt, ofwel juist fanatiek en extreem.

Jezus is zelf ook nog eens een duidelijk bewijs dat God onderweg is. Hij is niet getrouwd, heeft geen kinderen. Hij beantwoordt daarmee in zekere zin niet aan de scheppingsorde... Maar als je zélf het Leven bent, hoef je niet voort te leven in nageslacht. Hoef je niet bang te zijn voor de dood. Dan is het Leven van de hemel al aanwezig.

Saulus is ervan overtuigd dat de weg met Jezus doodlopend is. Totdat hij een stem uit de hemel hoort. En het wonder gebeurt. In de ontmoeting met Jezus. En dan durft hij ineens veel verder te kijken dan het oude vertrouwde. Hij wordt de apostel van de heidenen (Hand.13:47) en hij promoot een leven zonder huwelijk.

Suggesties voor een gesprek.

1. Wat was er eventueel nieuw voor jou vanuit Handelingen 8 en 9? Wat doe je daarmee?
 2. Geloven zonder Jezus of met Jezus; in een concrete God of in religieuze ideeën en standpunten. Vooruit kijken of achterom. Wat neem je hiervan waar, om je heen (en bij jezelf)?
 3. Een God die onderweg is – staat dat niet op gespannen voet met een God die trouw is?
 4. Beantwoorden aan de scheppingsorde versus gebrokenheid. Heb je voorbeelden om je heen? In hoeverre beantwoordt je zelf aan de scheppingsorde? En hoe relevant vind je deze vragen voor 'mensen van de Weg'?
 5. God gaat een weg, van schepping naar nieuwe aarde, van Israël naar de volken. Heeft de schepping, of Israël, dus afgedaan? Waar baseer je dat op?
-